

talte Hensigt, at fordele Afgiften mellem Lodserne, mod at disse overtage Børligeholdelsen af visse Sømarker, der skulle udsættes i Fartvandet for Statskassens Regning, stemmer saaledes med hvad der alt er Brug i andre Dele af Eimfjorden, men denne Omstændighed har ikke kunnet bestemme Udvalget til at gaae ind paa Lovudkastet, som det foreligger, og som Følge deraf tiltrægte Thinget, dets uforandrede Antagelse. Det har nemlig forekommet Udvalget rigtigere, at Forholdet med Hensyn til Sømarkerne i Eimfjorden fremtidig ordnes paa en regelmæssig, eensformet Maade og det har saameget mere fundet det betænkeligt, at fastsætte Afgiften, der bevilges ved nærværende Lovudkast, anderledes end interimistisk, som først Erfaringen vil vise, hvormegit Afgiften aarlig vil udgjøre.

Seiladsen paa Eimfjorden, der i de senere Aar ved en opblomstrende Dampskibs- og Seilskibsart har vundet Betydning, og vil blive af yderligere Vigtighed, naar Fartvandet ved Løgstørs Grunde, som man vel med Grund tør antage, inden føle Tid gjøres lettere seilbart for Skibe af det viist Dybgaaende, er nu for Tiden, som oplyst, belagt med forskjellige Priskeafgifter, der tilfalde forskjellige Lodscorporationer, og det foreliggende Lovudkast vilde skabe en ny Afgift og Ret for Lodserierne ved Aggercanal, Thisted og Nykjøbing til at participere i det indkommende Afgiftsbeløb.

Ved en Omordning af det hele Priskevæsen paa Eimfjorden vil der kunne opnaaes en vis Regelmæssighed i det hele Forhold og endvidere erholdes den Fordeel, at Seiladsen i dette Fartvand befries for at staae ligeoverfor flere, paa de forskjellige Strækninger til Afgift berettigede Corporationer, medens Regjeringen samtidigt vilde see sig fritagen for at forhandle med disse Corporationer, naar det, som Erfaringen har viist alt har fundet Sted og fremtidigt ikke vil udes blive, findes nødvendigt at forøge Mærkernes Antal.

Til at bringe en saadan Omordning i Forslag mangler Udvalget de fornødne Dplysninger, og disse turde heller ikke for Diebliffet staae til Regjeringens Raadighed.

Udvalget maa derhos erkjende, at det ikke turde være uvigtigt for Seiladsen paa Eim-

fjorden, at den Deel af Fjorden, der efter Lovudkastets Motiver er paataentt forsynet med Prikker, beholder disse saasnart kun see kan. Udvalget har derfor ikke troet at turde tilraade Thinget, at forkaste Loven, men har troet at burde indskrænke sig til at foreslaae, at Loven kun kommer til at gjælde for en passende Tid, s. Gr. 3 Aar, i Forventning af, at den efter denne Tidsfrists Forløb vil kunne afløses af en for hele Eimfjorden gjældende almindelig Lov om Priskevæsenet dertedse.

At Afgiften, der er foreslaaet, erlægges af de dertil forpligtede Skibe, enten de benytte Lods eller ikke, derimod kan Udvalget, under de forhåandenværende Omstændigheder, ikke have Noget at bemærke, da det ellers vilde kunne foranledige Usikkerhed i Afgifternes Opkrævning, dersom Skibe, der besleede Fartvandet, benyttede Lods i en Deel af det og gif uden Lods i en anden Deel.

Medens Udvalget i det Hele anbefaler Lovudkastet med den antydede Tidsindskrænkning for dets Gyldighed, er der et Punct, hvori det forekommer Udvalget at være utydeligt, og som det anseer nødvendigt at ændre. Det er nemlig med Hensyn til, hvilke Skibe det skal paalægges at betale Afgiften.

Lovudkastet nævner saaledes, ethvert for Læstetrægtighed brændt Skib eller Fartøi, hvilket ved at beslele bemeldte Fartvand passerer nogen af de der udsatte Prikker, hvilket altsaa gjælder for al Skibsart i Fjorden, enten det er Skibe, der ere komne ind gennem Aggercanalen eller over Løgstørs Grunde, eller paa Biderereisen skulle udtaaben Sø, eller det er den reent indenfjords Fart, naar Fartøierne blot ere maalte til Læstetrægtighed.

I Motiverne, der ledsage Loven, er Afgiften anslaaet at beløbe til omtrent 275 Rdlr. aarlig, og dette er efter de Udvalget meddeelte Dplysninger alene baseret paa de Skibe, hvilke hidindtil aarlig have passeret Aggercanalen, og altsaa, da der ogsaa findes en udenfjords Fart Sted over Løgstørs Grunde, kun udgjør en Deel af den udenfjords Fart.

Da denne Indtægt, efter de Udvalget endvidere meddeelte Dplysninger, er tilstrækkelig til at dække Omkostningerne ved Børligeholdelsen af de Prikker, hvis Anbringelse i